

Arrest

nr. 66 784 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 juni 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DECLERCQ en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn en van Togolese origine, dient op 11 oktober 2008 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in, als werknemer/werkzoekende. Er wordt de verzoekende partij gevraagd een inschrijving bij de VDAB en sollicitatiebrieven voor te leggen en aan te tonen dat zij een reële kans op tewerkstelling maakt.

De verzoekende partij legt onder meer een werkgeversattest voor waarin vermeld wordt dat hij een tijdelijke arbeidsovereenkomst heeft met de cvba A.-S. met indienstreding op 20 oktober 2008 en een voorziene duur van prestaties van 8 uren, alsook loonfiches uitgaand van deze werkgever voor de maanden oktober 2008, november 2008, december 2008 en een bewijs van inschrijving bij de VDAB.

Op 10 maart 2009, met kennisgeving op 11 maart 2009, neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De verzoekende partij legt een bewijs voor dat zij in februari 2009 12 dagen werkte.

Op 17 april 2009, met kennisgeving op 21 april 2009, meldt het bestuur dat de verzoekende partij in het bezit mag gesteld worden van een E-kaart. Er wordt haar gevraagd bewijsstukken voor te leggen over de activiteit die zij uitvoert. De verzoekende partij legt een bewijs voor waaruit blijkt dat zij start met een opleiding.

Op 13 mei 2009 verkrijgt de verzoekende partij de E-kaart.

Op 17 juni 2010 vraagt het bestuur de verzoekende partij opnieuw gegevens te verschaffen aangaande eventuele opleidingen, werkloosheidsuitkeringen, een OCMW-attest en haar kansen op de arbeidsmarkt. De verzoekende partij wordt uitgenodigd zich aan te melden op 13 juli 2010. Uit een onderzoek blijkt in eerste instantie dat de verzoekende partij onvindbaar is en al minstens sedert september 2010 niet meer op het opgegeven adres woont. Op 21 januari 2011 wordt de uitnodiging van 17 juni 2010 ter kennis gegeven aan de verzoekende partij.

Uit het Dimona-onderzoek blijkt dat de verzoekende partij gemeld was tot 17 september 2009.

Op 1 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing die luidt:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van E., Y. R. geboren te Agoe-Nyive, op 03.04.1959 van Duitse nationaliteit. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene deed de aanvraag tot verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende dd. 11-10-2009. Hij verkreeg de E-kaart dd. 13-05-2009.

Betrokkene werd aan de hand van een uitnodigingsbrief dd. 17-04-2009 vriendelijk verzocht ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke zijn bestaansmiddelen zijn die hij ter beschikking heeft. Deze brief werd hem betekend op 21-04-2009. Overeenkomstig artikel 42 bis § 1, beschikt de minister of zijn gemachtigde immers over de mogelijkheid te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Volgens de informatie die vervolgens werd overgemaakt had betrokkene de intentie een opleiding te volgen.

Betrokkene werd naar aanleiding hiervan dd. 17-06-2010 opnieuw vriendelijk verzocht ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke zijn bestaansmiddelen zijn die hij ter beschikking heeft. Dit om na te gaan of betrokkene nu wel degelijk deze opleiding had genoten en of dit zijn kansen op de arbeidsmarkt had verhoogd.

Betrokkene maakt vervolgens een werkloosheidsattest dd. 17-11-2010 over.

Uit nazicht van de gegevensbank van de RSZ blijkt dat betrokkene gemeld was tot 17-09-2009 wat betekent dat betrokkene tot die datum officieel tewerkgesteld was (zie administratief dossier).

Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden echter overschreden en kan dus worden gesteld dat betrokkene niet meer als werknemer kan worden beschouwd overeenkomstig artikel 40 § 4 of artikel 42 bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.

In hoeverre betrokkene heden actief werkzoekende is toont hij niet aan. Als werkzoekende moet de betrokkene conform art 50 van het KB van 08/10/1981 een inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebrieven en een reële kans op werk bewijzen. De betrokkene legt zelf geen bewijzen voor van deze reële kans op tewerkstelling. Gezien het feit dat betrokkene reeds langer dan 1 jaar werkloos is, is het niet onredelijk te stellen dat er geen reële kans op tewerkstelling is. Daarnaast bewijst betrokkene ook niet ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling.

Derhalve kan hij evenmin de inschrijving behouden als werkzoekende.

Gezien betrokkene op geen enkele manier meer voldoet aan de voorwaarden zoals in artikel 40 § 4 opgenomen, kan overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980 een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie. (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van “artikel 40 § 4, eerste lid, 1° juncto artikel 42bis § 1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meerbepaald de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Het middel luidt als volgt:

“Doordat de Verwerende Partij besliste dat Verzoeker niet meer in aanmerking komt om recht te hebben om in België te verblijven zoals vervat in artikel 42bis §1 van de Wet van 15 december 1980.

Terwijl artikel 42bis §1 van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat slechts een einde aan het verblijfsrecht van een Unieburger kan gesteld worden wanneer hij niet meer voldoet aan de in artikel 40 § 4 voorziene voorwaarden en indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Dat Verwerende Partij stelt dat Verzoeker geen recht meer zou hebben op verblijf in het Rijk omdat hij niet zou voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 40 §4 van de Wet van 15 december 1980.

Dat artikel 40 § 4 eerste lid 1° van de Wet van 15 december 1980 bepaalt dat iedere burger van de Unie het recht heeft om gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld.

Dat Verzoeker op 30 december 2008 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval op zijn toenmalige plaats van tewerkstelling in België, en dat naar aanleiding van voormeld arbeidsongeval Verzoeker werd geopereerd op 10 maart 2010 en meermaals medisch onderzocht. Dit blijkt uit de talrijke verslagen van het CHRN te Namen tussen 2 februari 2010 en 12 augustus 2010 (stuk 6).

Dat de afwikkeling van de administratie die verband houdt met voormeld arbeidsongeval tot op heden nog steeds aansleept (stuk 5).

Dat Verzoeker er momenteel alles aan doet om een betrekking te vinden en dat Verzoeker dan ook sedert 27 september 2010 als werkzoekende ingeschreven is bij Actiris (stuk 4).

Dat Verzoeker reeds daarvoor de volgende inschrijvingen als werkzoekende had voldaan:

- Forem Mouscron - stuk 7*
- Examens de recrutement d'Aide Jardinier et d'Aide Fossoyeur-porteur - stuk 8*
- Stad Brussel - Afdeling personeel - stuk 9*

Dat Verzoeker verder actief op zoek is om diverse opleidingen te volgen:

- Inburgering Brussel - stuk 10*
- Technisch Frans - stuk 11*
- Formation Travail et santé - stuk 12 b*

Dat de inburgeringscursus in Brussel begon op maandag 27 juni 2011, maar dat de Verzoeker de deelname aan de cursus werd ontzegd gezien hij ondertussen een bevel gekregen had om het grondgebied te verlaten (stuk 10).

Dat Verzoeker net te laat was om deel te nemen aan de cursus Technisch Frans in januari 2011, maar dat Verzoeker in kennis werd gesteld dat een nieuwe cursus georganiseerd wordt in september 2011 (stuk 11).

Dat Verzoeker bovendien naast zijn moedertaal ook zeer goed Frans en Duits beheerst.

Dat Verzoeker tevens een degelijk en aantrekkelijk curriculum vitae heeft opgesteld (stuk 12 a). Verzoeker is met andere woorden voldoende gekwalificeerd om een redelijke kans te maken tot het vinden van een tewerkstelling.

Dat uit bovenstaande ontegensprekelijk blijkt dat Verzoeker tot op heden nog altijd voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 40 §4 eerste lid 1° van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.1.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Verzoekers beschouwingen falen in rechte.

Verzoeker heeft de bepaling van art. 42bis van de Vreemdelingenwet kennelijk niet goed gelezen. Voormeld art. 42bis stipuleert immers het volgende:

"§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. §2 (-.)"

Aldus worden in art. 42bis §1 van de wet verscheidene hypothesen bedoeld, met name:

- zowel deze waarin de vreemdeling niet meer voldoet aan de in art. 40 §4 van de wet bedoelde gevallen (zoals in casu),

- als indien niet meer voldaan wordt aan de in art. 40bis §4 tweede lid bedoelde gevallen (hetgeen betrekking heeft op de vreemdeling die zich vestigt als burger van de Unie die voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen en over een ziektekostenverzekering beschikt, en dan ook het bewijs moet leveren te voldoen aan deze voorwaarden voor zijn familieleden);

- ofwel indien de vreemdeling bedoeld in art. 40bis §4, 1e lid, 2° en 3° van de wet (de EU-burger / beschikker over voldoende bestaansmiddelen en ziektekostenverzekering, of student met ziektekostenverzekering en voldoende bestaansmiddelen) een onredelijke belasting vormt voor het rijk.

Uiteraard dienen niet alle hypothesen samen vervuld te zijn, zulks is trouwens ook onmogelijk.

In casu heeft de gemachtigde duidelijk en terecht vastgesteld dat verzoeker niet meer voldoet aan de in art. 40 §4 van de wet gestelde voorwaarden:

"Betrokkene deed de aanvraag tot verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende dd. 11-10-2009. Hij verkreeg de E-kaart dd. 13-05-2009. Betrokkene werd aan de hand van een uitnodigingsbrief dd. 17-04-2009 vriendelijk verzocht ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke zijn bestaansmiddelen zijn die hij ter beschikking heeft. Deze brief werd hem betekend op 21-04-2009. Overeenkomstig artikel 42 bis § 1, beschikt de minister of zijn gemachtigde immers over de mogelijkheid te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. Volgens de informatie die vervolgens werd overgemaakt had betrokkene de intentie een opleiding te volgen.

Betrokkene werd naar aanleiding hiervan dd. 1 7-06-2010 opnieuw vriendelijk verzocht ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke zijn bestaansmiddelen zijn die hij ter beschikking heeft. Dit om na te gaan of betrokkene nu wel degelijk deze opleiding had genoten en of dit zijn kansen op de arbeidsmarkt had verhoogd.

Betrokkene maakt vervolgens een werkloosheidsattest dd. 17-11-2010 over. Uit nazicht van de gegevensbank van de RSZ blijkt dat betrokkene gemeld was tot 17-09-2009 wat betekent dat betrokkene tot die datum officieel tewerkgesteld was (zie administratief dossier).

Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden echter overschreden en kan dus worden gesteld dat betrokkene niet meer als werknemer kan worden beschouwd overeenkomstig artikel 40 § 4 of artikel 42 bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.

In hoeverre betrokkene heden actief werkzoekende is toont hij niet aan. Als werkzoekende moet de betrokkene conform art 50 van het K.B. van 08/10/1981 een inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebrieven en een reële kans op werk bewijzen. De betrokkene legt zelf geen bewijzen voor van deze reële kans op tewerkstelling. Gezien het feit dat betrokkene reeds langer dan 1 jaar werkloos is, is het niet onredelijk te stellen dat er geen reële kans op tewerkstelling is. Daarnaast bewijst betrokkene ook niet ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling.

Derhalve kan hij evenmin de inschrijving behouden als werkzoekende. ",

waarbij tevens wordt gemotiveerd om welke reden verzoeker ook niet voldoet aan de uitzonderingsbepaling voorzien in art. 42bis §2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft geen bewijzen van kans op reële tewerkstelling voorgelegd.

Aan de gemachtigde kan vanzelfsprekend niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met vermeende stukken die hem niet eens zijn bezorgd, en waarvan hij dan ook geen kennis had en die thans worden voorgelegd.

Verzoekers beschouwingen kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

Nu de gemachtigde heeft vastgesteld dat verzoeker niet meer voldoet aan de in art. 40 §4 van de wet gestelde voorwaarden, diende hij dan ook geenszins nog na te gaan en/of te motiveren of verzoeker al dan niet een onredelijke belasting vormde voor het sociale bi standstelsel van het Rijk.

Verzoekers beschouwingen falen volkomen.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, geoordeeld dat verzoekers verblijfsrecht dient te worden beëindigd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de bepalingen waarvan verzoeker de schending aanvoert.

Volledigheidshalve merkt de verwerende partij nog op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen."

2.1.3. Uit artikel 42bis, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vloeit voort dat het bestuur een einde kan stellen aan het verblijfsrecht van een burger van de Unie indien deze niet meer voldoet aan de onder meer in artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet voorziene voorwaarden, behoudens de in § 2 voorziene uitzonderingen en dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Artikel 42bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen :

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding."

Artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet luidt:

"§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen."

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partij haar verblijfsrecht heeft verkregen omdat zij voorhiel werknemer/werkzoekende te zijn.

Uit de samenlezing van voormelde bepalingen, meer bepaald artikel 42bis, § 1 en § 2, 3° en artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet, blijkt dat de verwerende partij gerechtigd is het verblijfsrecht van de verzoekende partij te beëindigen indien de verzoekende partij, die niet één jaar heeft gewerkt, niet aantoon, bij gebreke aan tewerkstelling tijdens een periode van meer dan zes maanden, over voldoende bestaansmiddelen te beschikken zonder een onredelijke belasting te vormen voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Als werkzoekende dient de verzoekende partij aan te tonen dat zij een reële kans op tewerkstelling maakt. Artikel 42bis van de Vreemdelingenwet voorziet onder meer een uitzondering ingeval gestart wordt met een beroepsopleiding en/of bij tijdelijke arbeidsongeschiktheid door ziekte of door een ongeval.

Uit het administratief dossier blijkt, en de verzoekende partij toont het tegendeel niet aan, dat zij voor het nemen van de bestreden beslissing naliet een gunstig gevolg te geven aan de vraag van het bestuur van 17 juni 2010 om opnieuw gegevens te verschaffen aangaande eventuele opleidingen, werkloosheidsuitkeringen, een OCMW-attest en haar kansen op de arbeidsmarkt. Op de uitnodiging haar standpunt te kennen te geven op 13 juli 2010 ging de verzoekende partij niet in. Dit klemt nog meer nu de verzoekende partij naliet haar adres kenbaar te maken aan de verwerende partij. De eventuele moeilijkheden die de verzoekende partij kende door haar adreswijziging maakte zij aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing niet bekend.

De uitleg die de verzoekende partij thans geeft in haar verzoekschrift, met name dat zij slachtoffer werd van een arbeidsongeval, geopereerd werd op 10 maart 2010, de afwikkeling omtrent het arbeidsongeval nog zou aanslepen, dat zij werk zoekt en als dusdanig is ingeschreven, net zoals in het verleden, en zoekt om opleidingen en cursussen te volgen, de Franse en Duitse taal goed beheerst en een aantrekkelijk curriculum vitae opstelt, doet geen afbreuk aan het gegeven dat de verzoekende partij deze elementen, thans ondersteund door stukken (onder andere stukken 2d, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12a, 12b en 13) niet heeft kenbaar gemaakt aan de verwerende partij zodat deze niet kan verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden. Stukken 2b en 3 missen relevantie nu deze handelen over de periode anno 2008. Stuk 2c is nietszeggend. Stuk 7 is een bevestiging van een attest van Le Forum van 15 april 2009 maar toont geen activiteiten of inschrijving na 18 mei 2009 aan. Ook stuk 8 slaat op de periode voor 17 juni 2010, meer bepaald 2009 en bevat geen recente gegevens. De Raad merkt op dat hij zich in het kader van zijn wettigheidstoetsing dient te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing en geen rekening kan houden met gegevens die niet aan de verwerende partij kenbaar gemaakt werden voor het nemen van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing geeft derhalve op correcte en kennelijk redelijke wijze aan dat de verzoekende partij na 17 juni 2010 enkel een werkloosheidsattest overmaakte en dat anderzijds de gegevensbank van de RSZ de verzoekende partij slechts tot 17 september 2009 meldde en zij dus tot die datum tewerkgesteld was. Zoals de bestreden beslissing stelt kon de verzoekende partij nog zes maanden als werknemer beschouwd worden vanaf de dag dat zij onvrijwillig is werkloos geworden. Deze termijn was op het ogenblik van het

nemen van de bestreden beslissing ruimschoots overschreden. Voorts stelt de bestreden beslissing terecht dat de verzoekende partij geen bewijzen overmaakte waaruit bleek dat zij actief werkzoekende was. De indicïen die de verzoekende partij thans voorlegt waren het bestuur niet gekend.

Bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan dat de bestreden beslissing de artikelen 40 § 4, eerste lid, 1° juncto artikel 42bis § 1 van de Vreemdelingenwet schendt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

Het middel luidt als volgt:

“Doordat de Verwerende Partij besliste dat Verzoeker niet meer in aanmerking komt om recht te hebben om in België te verblijven zoals vervat in artikel 42bis §1 van de Wet van 15 december 1980 op grond van het feit dat Verzoeker niet aantoonde dat hij op heden actief werkzoekende is.

Terwijl het redelijkheidsbeginsel geschonden is wanneer vaststaat dat de als motieven opgegeven feiten werkelijk bestaan en op zich rechtens relevant zijn, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de beslissing welke op grond ervan genomen is.

Dat Verzoeker op 30 december 2008 het slachtoffer geworden is van een arbeidsongeval en derhalve niet in staat was eender welke arbeid te verrichten (stuk 5 en stuk 6).

Dat Verzoeker door omstandigheden buiten zijn wil om vaak verhuisd is waardoor geen kennis kon nemen van eventuele verzoeken van de Verwerende Partij om haar in kennis te stellen van zijn arbeidsongeval en waardoor hij niet kon aantonen welke opleidingsaanvragen, sollicitaties en werkaanvragen hij heeft gedaan.

Dat Verzoeker reeds een brief heeft geschreven naar de Burgemeester van Anderlecht om aan te tonen wat hem allemaal overkomen is en waarbij hij aangeeft welke stappen hij reeds heeft ondernomen om een passende job te vinden (stuk 13).

Dat, nu Verzoeker opnieuw arbeidsgeschikt is, de kans op een tewerkstelling zeer reëel is, gezien zijn voortdurende inspanningen om opleidingen te volgen en een job te vinden.

Dat uit bovenstaande onmiskenbaar blijkt dat Verzoeker tot op heden wel actief naar werk zoekt en dat er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de beslissing om een einde te maken aan zijn verblijfsrecht en het niet voldoende duidelijk aantonen van de Verzoeker van het feit dat hij op heden actief werkzoekende is, rekening houdend met zijn arbeidsongeval en het feit dat hij meermaals van adres is gewisseld.

Dat het derhalve niet redelijk is om de Verzoeker het verblijfsrecht in België te ontfagen om redenen dat hij niet aantoonde dat hij actief naar werk zoekt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“In een tweede middel beroept verzoeker zich op de vermeende schending van de redelijkheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker houdt opnieuw voor dat hij omwille van omstandigheden buiten zijn wil om werkloos is geworden en dat hij thans alles in het werk stelt om opnieuw een passende job te vinden.

De verwerende partij herhaalt dat het niet kennelijk onredelijk is van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid om in de beslissing van 1.6.2011 te stellen dat verzoeker niet meer voldoet aan de voorwaarden van art. 40, §4 van de wet van 15.12.1980:

'hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld'

Verzoeker heeft niet aangetoond dat hij op heden een actief werkzoekende is.

Verzoeker is werkloos sedert meer dan 1 jaar zodat het niet onredelijk is om te stellen dat hij niet meer voldoet aan de voorwaarden van art. 40, §4 van de wet van 15.12.1980

Verzoekers tweede middel is niet ernstig.”

2.2.3. Betreffende de schending van redelijkheidsbeginsel wijst de Raad de verzoekende partij erop dat de keuze die een bestuur maakt slechts het redelijkheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werke-

lijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Gelet op de bovenvermelde bespreking van de verschillende onderdelen van het eerste middel, dient te worden besloten dat de verzoekende partij geenszins aantoonde dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel.

De Raad benadrukt dat de verzoekende partij aan de verwerende partij niet kenbaar maakte dat zij het slachtoffer was van een arbeidsongeval en dat zij vaak verhuisd is, zogenaamd buiten haar wil. Dienaangaande toont de verzoekende partij niet aan dat zij zich in een overmachtsituatie bevond om de verwerende partij in kennis te stellen van haar verhuis naar, volgens haar zeggen, verschillende adressen. Haar arbeidsongeval, haar arbeidsongeschiktheid en desgevallend andere relevante gegevens voor de beoordeling van haar zaak werden voor het nemen van de bestreden beslissing evenmin kenbaar gemaakt. Het stuk 13 werd opgesteld na het nemen van de bestreden beslissing zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

Het middel luidt als volgt:

“Doordat de Verwerende Partij besliste dat Verzoeker niet meer in aanmerking komt om recht te hebben om in België te verblijven zoals vervat in artikel 42bis §1 van de Wet van 15 december 1980 op grond van het feit dat Verzoeker niet aantoonde dat hij op heden actief werkzoekende is. Terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Dat Verwerende Partij zich bij het nemen van haar beslissing niet gesteund heeft op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Dat de Verwerende Partij in haar beslissing aanhaalt dat zij de gegevensbank van de RSZ geraadpleegd heeft, waaruit blijkt dat de Verzoeker gemeld was tot 17 september 2009. Dat de Verwerende Partij blijkbaar niet alle mogelijkheden van de voormelde gegevensbank heeft uitgeput, aangezien zij bij het nemen van haar beslissing klaarblijkelijk geen rekening gehouden heeft met het feit dat Verzoeker het slachtoffer geworden is van een arbeidsongeval. Het arbeidsongeval was nochtans rechtsgeldig aangegeven aan KBC Verzekeringen. Dat de verminderde arbeidsgeschiktheid een element is waarmee rekening moet worden gehouden wanneer de Verwerende Partij haar beslissing steunt op de bewering dat de Verzoeker reeds langer dan één jaar werkloos is en er aldus geen reële kans op tewerkstelling zou zijn. Dat Verwerende Partij niet zorgvuldig is omgesprongen met alle beschikbare gegevens omtrent de situatie van de Verzoeker. Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.3.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Verzoeker gaat klaarblijkelijk voorbij aan het feit dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de situatie van onvrij willige werkloosheid conform artikel 42 bis, §2, 3° van de Vreemdelingenwet:

“ § 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1 °; in de volgende gevallen :

1 ° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden.'1”

In de bestreden beslissing wordt overigens uitdrukkelijk vermeld dat de termijn van 6 maanden verstreken is, en dat verzoeker derhalve niet meer kan worden beschouwd als werknemer.

Verzoeker kan zich niet blijven verschuilen achter een arbeidsongeval om een werkloosheid van meer dan één jaar te verantwoorden.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat het verblijfsrecht van verzoeker diende te worden beëindigd.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclusief.

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

De verzoekende partij laat na aan te tonen met welk dienstig stuk dat zij aan de verwerende partij zou hebben overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden. De verzoekende partij werd uitgenodigd haar standpunt te kennen gegeven maar liet na aan de verwerende partij te melden dat zij niet meer woonachtig was op het opgegeven adres en vroeg geen andere inschrijving in de bevolkingsregisters aan, zodat de woonstcontrole negatief was. De Raad herhaalt dat de verzoekende partij geenszins aantoonde en ook niet voorhoudt dat zij de verwerende partij in kennis heeft gesteld van haar arbeidsongeval. Van de verzoekende partij mag verwacht worden dat zij alle dienstige gegevens met betrekking tot haar staken van haar tewerkstelling ter kennis brengt van de verwerende partij. Het komt de Raad voor dat de verzoekende partij niet zorgvuldig is geweest. De verzoekende partij voert voor het overige geen andere argumenten aan dan deze die werden besproken in het eerste middel zodat haar grief samenvalt met het voorgaande.

Het derde middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN